

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący: SSR Karolina Kosikowska – Kosmala

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Mann

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej **R. S.** reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową – **B. Z.**

przeciwko **R. S. (1)**

o alimenty

oraz z powództwa **B. Z.**

przeciwko **R. S. (1)**

o regres

I. zasądza od pozwanego **R. S. (1)** na rzecz małoletniej powódki **R. S.** alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatne z góry, do dnia 10 - go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki – **B. Z.**, poczynając od dnia 16 marca 2012r.

II. oddala powództwo o alimenty w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki **B. Z.** kwotę 28 800 zł (dwadzieścia osiem tysięcy osiemset złotych) poczynszy od dnia prawomocności wyroku z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności;

IV. oddala powództwo o regres w pozostałym zakresie;

V. zasądza od pozwanego na rzecz powódek kwotę 1920 zł (tysiąc dziewięćset dwadzieścia złotych) tytułem poniesionych kosztów zastępstwa adwokackiego;

VI. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa tutejszego Sądu) kwotę 1920 zł (tysiąc dziewięćset dwadzieścia złotych) tytułem brakującej opłaty sądowej od pozwu;

VII. nakazuje powódce **B. Z.** aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa tutejszego Sądu) kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem brakującej opłaty sądowej od roszczenia o regres, której nie uiściła przy wnoszeniu powództwa;

VIII. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

B. Z. działając jako przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki R. S. pozwem z dnia 16 marca 2012r. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. S. (1) na rzecz małoletniej alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie, poczynwszy od dnia 15 marca 2012r., do dnia 15 – go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniosła, że małoletnia jest córką pozwanego. Podała, że od października 2008r. pozwany nie interesuje się losem córki, nie bierze udziału w jej wychowaniu, ani utrzymaniu. Całość kosztów utrzymania powódki od czasu rozstania jej rodziców ponosi B. Z.. Wymieniona podała, że przeciętnie miesięczne koszty utrzymania małoletniej B. Z. kształtują się na poziomie 2800 zł i składają się nań koszty najmu mieszkania, przedszkola, opiekuńki, leczenia, wyżywienia, odzieży i obuwia, zabawek i pomocy naukowych.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała również, że pozwany postanowieniem tut. Sądu z dnia 25 lutego 2010r. został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnią R. S..

Po wstąpieniu do sprawy pełnomocnika w osobie adwokata, działającego w imieniu powódek: małoletniej R. S. oraz B. Z. żądanie zostało zmodyfikowane. Pismem procesowym z dnia 13 sierpnia 2012r. pełnomocnik powódek podtrzymał żądanie w przedmiocie zasądzenia na rzecz małoletniej powódki alimentów w wysokości po 1000 zł miesięcznie, poczynwszy od dnia wniesienia powództwa do dnia 10 – go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Wniósł nadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz B. Z. kwoty 36 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w płatności.

W zakresie żądania regresowego, pełnomocnik powódki wskazał, że poczynwszy od urodzenia małoletniej, wyłącznie jej matka ponosiła wszelkie koszty jej utrzymania, żądanie obejmuje okres 3 lat od 15 marca 2009r. do dnia wniesienia powództwa.

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 9 listopada 2012r. dla pozwanego R. S. (1) ustanowiono kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia R. S. (2) ur. (...) pochodzi z nieformalnego związku (...).

Dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego powoda k. 7.

W październiku 2008r. rodzice małoletniej R. rozstali się. Od tego czasu R. S. (1) nie uczestniczy w życiu córki. Wymieniony nie kontaktuje się ani z małoletnią, ani jej matką, nie przyczynia się również do zaspokajania jej materialnych potrzeb.

Dowód: przesłuchanie powódki B. Z. k. 477 verte – 478.

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 25 lutego 2010r. w sprawie I. N. 736/09 R. S. (1) został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnią R. S. (2)

Dowód: odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 25.02.2010r. w sprawie I. N. 736/09 k. 4.

B. Z. wraz z córką aktualnie od grudnia 2012r. zamieszkuje we W. przy ul. (...). Koszty czynszu najmu wraz z opatami eksploatacyjnymi za przedmiotowy lokal wynoszą około 1650 zł miesięcznie.

Wcześniej B. Z. i jej córka kilkakrotnie zmieniały miejsce zamieszkania, a to z uwagi na zmiany miejsca pracy przez powódkę. Wynajmowały mieszkania przy ul. (...) we W., gdzie koszty najmu przedmiotowych lokali wraz z opłatami za media wynosiły od 1300 do 1500 zł miesięcznie.

Dowód: przesłuchanie powódki B. Z. k. 477 verte – 478, potwierdzenia przelewów za czynsz najmu i za media k. 27-30, wyciąg z rachunku bankowego B. Z. k. 15-26, 31-46, 299-310, 360-362, 375-381, umowa najmu lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W. k. 283-285, umowa najmu lokalu przy ul. (...) we W. k. 286-288, umowa najmu lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W. k. 289-290, umowa najmu lokalu mieszkalnego przy ul. (...) k. 291 -293, potwierdzenie przelewu za czynsz najmu k. 312, -313.

Małoletnia R. w listopadzie br ukończy 6 lat.

Miesięczne usprawiedliwione potrzeby dziewczynki wraz z przypadającą na nią 1/2 opłat uiszczanych przez jej matkę za mieszkanie w kwocie po 825 zł miesięcznie wynoszą około 2300 zł, na co składają się koszty wyżywienia – 300 zł, zakupu: odzieży i obuwia – 200 zł, leczenia oraz zakupu leków – średnio 100 zł miesięcznie, zakupu zabawek i gier edukacyjnych -120 zł. Małoletnia od 1 października 2009r. uczęszcza do prywatnego przedszkola, za co jej matka uiszcza opłatę w wysokości około 800 zł miesięcznie w zależności od ilości godzin obecności małoletniej na terenie placówki. Dziewczynka w przedszkolu przebywa od godziny 7.30 do 16.00 – 17.00. Małoletnia dotychczas trzykrotnie zmieniała placówki świadczące usługi przedszkolne.

Dowód: przesłuchanie powódki B. Z. k. 477 verte – 478, umowa o świadczenie usług opieki nad dzieckiem k. 14, wyciąg z rachunku bankowego B. Z. k. 15-26, 31-46, 232-233, 375-381,397-406, zaświadczenia lekarskie wraz z f/v za konsultacje lekarskie k. 47-48, 124,192, rachunki imienne za pobyt małoletniej R. w przedszkolu k. 50-52, 193-195, 222,315-324, zgłoszenie małoletniej do przedszkola k. 223-224, umowa o świadczenie usług przedszkolnych k. 294-295, umowa o świadczenie usług opieki nad dzieckiem k. 296, zgłoszenie dziecka do przedszkola k. 297-298, potwierdzenie wpłat za przedszkole k. 314,467, wyciąg z rachunku karty kredytowej k. 352-359, 363-374, 382-396, faktury Vat za pomoce naukowe i gry edukacyjne i zabawki k. 53-54, 56, 58, 123, 196,218, 220,221, 227-229, 407, 408, 409, 410, 411, 418, faktury Vat za środki spożywcze, chemiczne, kosmetyczne k. 55, 118-122, 203, 204, 205, 211, 212-217, 225, 226, 230-231, 415,422-427, 429, 430, 434-439, 445, faktury Vat za leki k. 197-201,210, 420, 428, faktury Vat za odzież i obuwie k. 202, 204-209, 415-417, 443.

B. Z. jest lekarzem stomatologiem. Obecnie jest zatrudniona na jednym kontrakcie i deklaruje dochody na poziomie 2 500 zł netto miesięcznie. Do grudnia 2012r. miała dwa kontrakty, z uwagi jednak na konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z zapewnieniem opieki nad małoletnią w godzinach popołudniowych, za co płaciła średnio 500 zł miesięcznie oraz koszty paliwa, wymieniona z drugiego kontraktu zrezygnowała. Za ten okres deklarowała dochody na poziomie 3000 – 4000 zł netto miesięcznie.

Powódka pracuje w godzinach od 8.00 do 13.00 lub od 12.00 do 17.00.

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej B. Z. w 2011r. osiągnęła dochód w wysokości 26 3609,14 zł (przychód 3211,64 zł– koszty uzyskania przychodu: 5751,60 zł)

W roku 2012 B. Z. w okresie od stycznia do czerwca 2012r. uzyskała dochód netto odpowiednio w wysokości: 5 456,95 zł, 792,74 zł, 2672,41 zł, 3812,02 zł, 3790,60 zł, 3 642,35 zł.

Dowód: przesłuchanie powódki B. Z. k. 477 verte – 478, zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (straty) w roku podatkowym 2011 k. 6-13, potwierdzenia przyjęcia zlecenia na rzecz ZUS k. 133-134, potwierdzenia wpłat składek na rzecz ZUS k. 135-136, księga przychodów i rozchodów k. 137-148.

B. Z. w 1997r. po śmierci matki odziedziczyła nieruchomość przemysłową, którą w 2005r. sprzedała za kwotę 620 000 zł. Uzyskała również środki finansowe za bezumowne korzystanie z przedmiotowej nieruchomości. Część ceny uzyskanej ze sprzedaży w/w nieruchomości powódka przeznaczyła na budowę domu na M., część na bieżące

utrzymanie po narodzinach córki. Pozostałe z tego tytułu oszczędności, powódka ma zgromadzone na rachunku bankowym.

Powódka jest współwłaścicielem wspomnianego domu położonego na M.. Wymieniona zakupiła nieruchomość gruntową pod jego budowę, następnie pozwany po sprzedaży nieruchomości lokalowej na terenie W., przeznaczył na poczet budowy przedmiotowego domu około 200 000 zł. Po rozstaniu stron, R. S. (3) mieszkał w rzeczonym domu, następnie swój udział w tej nieruchomości sprzedał ciotce powódki za kwotę około 130 000 – 150 000 zł. W wyniku prowadzonego postępowania o zniesienie współwłasności w/w nieruchomości, jej własność została przyznana B. Z. z jednoczesnym obciążeniem jej obowiązkiem spłaty na rzecz ciotki kwoty 170 000 zł. Dotychczas powódka z tego tytułu uiściła kwotę 50 000 zł na rzecz ciotki. Niewywiązanie się z przedmiotowego zobowiązania spowodowało wszczęcie przeciwko powódce postępowania egzekucyjnego, w ramach którego komornik sądowy, zajął nieruchomość na M. w celu dokonania jej sprzedaży w drodze licytacji.

Dowód: przesłuchanie powódki B. Z. k. 477 verte – 478,

Pozwany ma 50 lat. Ma wykształcenie średnie techniczne. Z zawodu jest elektrykiem, elektronikiem. Ma prawo jazdy kategorii B oraz uprawnienia do prowadzenia wózków widłowych. Ma doświadczenie w pracach budowlanych. W czasie, gdy strony były w nieformalnym związku, pozwany utrzymywał się z świadczenia prac budowlano – remontowych. Wcześniej pracował w Żeraniu w zakładzie państwowym, prowadził również działalność gospodarczą, której przedmiotem był handel butlami z gazami technicznymi. Otrzymał od ojca, przed jego śmiercią, darowiznę w wysokości 100 000 zł, tytułem rekompensaty za zapis na rzecz jego siostry domu położonego w miejscowości K..

dowód: przesłuchanie powódki B. Z. k. 477 verte – 478.

Z informacji Powiatowego Urzędu Pracy we W. z dnia 23 stycznia 2013r. wynika, że do (...) w okresie ostatnich 12 miesięcy wpływały oferty pracy dla osób o kwalifikacjach zawodowych zbliżonych do pozwanego z wynagrodzeniem od 1600 zł brutto do 2200 zł brutto plus premie .

dowód: informacja z PUP we W. z dnia 23.01.2013r. k. 463.

R. S. (1) ma dorosłego syna z innego związku, na którego nie łoży już alimentów. Pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu.

dowód: przesłuchanie powódki B. Z. k. 477 verte – 478.

Sąd zważył, co następuje:

Żądania zasługiwały na uwzględnienie w części.

Podstawą żądania zasądzenia alimentów na rzecz małoletniej R. S. był przepis art. 135 § 1 kro, zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych jest wyznaczany z jednej strony przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś - przez możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. „Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie” (teza IV uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r. w sprawach alimentacyjnych).

Dokonując ustaleń w zakresie potrzeb małoletniej, Sąd uznał, iż wszystkie, przedstawione przez B. Z. koszty utrzymania R. S. są usprawiedliwione, w tym także w przeważającej także części co do wysokości. Powódka słuchana na okoliczność usprawiedliwionych potrzeb córki oświadczyła: „ że na utrzymanie córki potrzebuje minimum 2000 – 2200 zł miesięcznie”. Jednocześnie jednak wyliczając poszczególne koszty utrzymania małoletniej poszczególne wydatki składające się nań znacznie przewyższyły deklarowaną przez nią kwotę. Sąd analizując całość materiału

dowodowego w sprawie, w tym w postaci dowodu z przesłuchania powódki oraz licznych dowodów zakupu różnego rodzaju artykułów na rzecz małoletniej R. oraz wyciągów z rachunków bankowych powódki oraz dokonywanych przez nią przelewów, ustalił, że przeciętne miesięczne koszty utrzymania małoletniej R. S. kształtują się na poziomie 2300 zł miesięcznie. Tym samym Sąd podzielił stanowisko B. Z. w tym przedmiocie. Sąd na niższym o 200 – 300 zł poziomie ustalił koszty wyżywienia dziewczynki. Jej matka twierdziła bowiem, że na ten cel przeznacza 500 – 600 zł miesięcznie. Kwota powyższa zdaje się być wygórowana, jeżeli uwzględni się, że małoletnia przez 5 dni tygodnia w godzinach od 7.30 do 16.00 – 17.00 jest w przedszkolu, gdzie ma zapewnione pełne wyżywienie. Zdaniem Sądu kwota 300 zł w skali miesiąca będzie więc wystarczająca na zaspokojenie pozostałych potrzeb żywieniowych dziewczynki. Ustalając przeciętne koszty leczenia małoletniej Sąd wziął pod uwagę oświadczenie jej matki, która w trakcie przesłuchania przed Sądem wskazała, że córka nie choruje przewlekłe, częściej choruje w okresie zimowym i wówczas na leki i suplementy diety wydatkuje po 200-250 zł. Konfrontując powyższe z fakturami VAT przedłożonymi przez powódkę, gdzie udokumentowane zostały zakupy leków i suplementów diety dla małoletniej oraz rachunkami za konsultacje lekarskie, Sąd uznał, że kwota 1200 zł w skali roku, a więc po 1000 zł miesięcznie, powyższe potrzeby zaspokoi.

Wysokość pozostałych potrzeb małoletniej, Sąd ustalił zgodnie z twierdzeniami jej matki, opierając się w tym zakresie na dowodzie z jej przesłuchania i przedłożonych przez nią na tę okoliczność dokumentach, nadając przedmiotowym dowodom walor wiarygodności.

Tym samym Sąd ustalił, że miesięczne usprawiedliwione potrzeby R. S. wynoszą około 2300 zł miesięcznie i składają się nań poza wskazanymi wyżej kosztami leków, witamin i suplementów diety oraz wyżywienia koszty zakupu: odzieży i obuwia – 200 zł, zakupu zabawek i gier edukacyjnych -120 zł.

Sąd wliczył w poczet przedmiotowych kosztów także kwotę 825 zł miesięcznie z tytułu 1/2 opłat za najem mieszkania. W tym miejscu wskazać należy, że Sąd rozważył zasadność wliczenia w/w kwoty na poczet zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych dziewczynki, która znacznie podnosi koszty utrzymania małoletniej. B. Z. bowiem ma możliwości majątkowe by nabyć na własność nieruchomości lokalową, a tym samym ponosić mniejsze koszty utrzymania mieszkania. W tym kontekście jednak za przekonujące Sąd uznał twierdzenia powódki, która wskazała w trakcie przesłuchania przed Sądem, że z uwagi na poszukiwania pracy o najkorzystniejszych warunkach, w tym także finansowych, bardzo często zmienia pracę, co wiąże się ze zmianami miejsc zamieszkania. Wskazała przykładowo, że od czasu rozstania się z pozwanym w 2008r. przeprowadzała się kilkanaście razy. Powyższe twierdzenia Sąd uznał za wiarygodne, powódka bowiem na przedmiotową okoliczność przedłożyła kilka umów najmu lokali mieszkalnych, jakie najmowała tylko na terenie W. od 2009r. Z tych względów, Sąd uznał, że wliczenie całości kosztów najmu mieszkania, jakie przypadają na R. S. w poczet zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletniej jest zasadne.

Jako usprawiedliwione także co do wysokości, Sąd potraktował również koszty związane z uczęszczaniem przez R. S. do prywatnego przedszkola. W tym przedmiocie nie umknął uwadze Sądu fakt, że częste zmiany miejsca zamieszkania przez powódkę, byłyby znacznym utrudnieniem przy każdorazowej konieczności poszukiwania przez matkę dziewczynki przedszkola państwowego, do którego, jak powszechnie wiadomo proces rekrutacji jest prowadzony w wyznaczonych terminach, a liczba wolnych miejsc w placówkach państwowych jest dużo niższa niż chętnych. Słusznie zauważyła również powódka, że dokonując wyboru między placówką państwową a prywatną, musiała wziąć także pod uwagę godziny pracy przedszkoli, z uwagi na wykonywaną przez siebie pracę o charakterze zmianowym, w tym wykonywaną często w godzinach popołudniowych. Tylko przedszkola prywatne są otwarte do godziny 18.00. Z tych wszystkich względów uczęszczanie przez R. S. do przedszkola prywatnego – w ocenie Sądu – nie może być traktowane jako zbytek, a właśnie jako zaspokojenie usprawiedliwionej potrzeby w postaci zapewnienia małoletniej opieki. W tym kontekście wspomnieć należy także, że Sąd nie wliczył w poczet usprawiedliwionych potrzeb dziewczynki, kosztów opieki w kwocie po 500 zł miesięcznie. Jak wskazała sama powódka, aktualnie nie korzysta z pomocy osób trzecich w opiece nad dzieckiem, a jak wiadomo powszechnie, świadczenie alimentacyjne ma za zadanie zaspokajać jedynie bieżące potrzeby.

O wysokości alimentów decyduje – jak już zostało na wstępie wskazane – jeszcze jedna przesłanka, tj. możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanych. Jak zostało ustalone, na podstawie dowodów zebranych w niniejszej sprawie,

B. Z. jest lekarzem stomatologiem i obecnie od grudnia 2012r. pracuje na jednym kontrakcie, uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości 2500 zł netto miesięcznie. Do tego czasu powódka – jak wskazywała – pracowała na dwóch kontraktach – z dochodami netto – 3-4 000 zł miesięcznie. Uwzględniając okoliczność, że B. Z. – jak sama wskazała na utrzymanie córki wydatkuje minimum 2000 – 2200 zł miesięcznie, nadto na przypadające na nią koszty utrzymania mieszkania kwotę wydaje 825 zł, to biorąc pod uwagę, że ponosi pozostałe koszty bieżącego utrzymania siebie, zasadnym jest przyjęcie, że wymieniona zaniża na poczet niniejszego procesu faktycznie uzyskiwane dochody. Sąd wiązał pod uwagę również, że B. Z. ma duże możliwości majątkowe. Jak sama wskazała w trakcie przesłuchania przed Sądem, w 1997r. po śmierci matki odziedziczyła nieruchomość przemysłową, którą w 2005r. sprzedała za kwotę 620 000 zł. Uzyskała również środki finansowe za bezumowne korzystanie z przedmiotowej nieruchomości. Część ceny uzyskanej ze sprzedaży w/w nieruchomości powódka przeznaczyła na budowę domu na M., część na bieżące utrzymanie po narodzinach córki. Pozostałe z tego tytułu oszczędności, powódka ma zgromadzone na rachunku bankowym. Faktem jest, że po zakończeniu postępowania o zniesienie współwłasności w/w nieruchomości, która została przyznana B. Z., wymieniona została obciążona obowiązkiem spłaty na rzecz ciotki kwoty 170 000 zł i z racji, że dotychczas z tego tytułu uiściła kwotę 50 000 zł zostało wszczęte przeciwko powódce postępowanie egzekucyjne, w ramach którego komornik sądowy, zajął nieruchomość na M., to przedmiotowa nieruchomość ma znaczną – co najmniej kilkusettyśięczną wartość majątkową. Powyższe w powiązaniu z oszczędnościami, jakimi B. Z. dysponuje, pozwala Sądowi na stwierdzenie, że wymieniona posiada znaczne możliwości majątkowe.

Ustalając możliwości zarobkowe R. S. (1), Sąd z racji tego, że miejsce pobytu pozwanego nie jest znane i wymieniony w niniejszym procesie reprezentowany był przez kuratora, kierował się informacjami przekazanymi przez B. Z. odnośnie do jego wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i zdobytego doświadczenia zawodowego. Na tej podstawie ustalił, że pozwany ma 50 lat, wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest elektrykiem, elektronikiem, ma prawo jazdy kategorii B oraz uprawnienia do prowadzenia wózków widłowych. Sąd ustalił nadto, że pozwany ma doświadczenie w pracach budowlanych, jak wskazała powódka, w czasie, gdy zamieszkiwali wspólnie, pozwany utrzymywał się z świadczenia prac budowlano – remontowych, uzyskując dochody na poziomie 4-5 000 zł netto miesięcznie. Wcześniej pracował w Żeraniu w zakładzie państwowym, prowadził również działalność gospodarczą, której przedmiotem był handel butlami z gazami technicznymi.

Dysponując przedstawionymi informacjami, Sąd dokonał ich konfrontacji z zasadami ogólnymi przewidzianymi w przepisach Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego normującymi materie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji.

W rozumieniu przepisu 135 § 1 k.r.o. bowiem pojęcie możliwości zarobkowych, warunkujących z jednej strony wysokość obowiązku alimentacyjnego, nie jest tożsame z pojęciem faktycznie uzyskiwanego dochodu, ale dochodów, jakie zobowiązany uzyskiwałby, gdyby podjął pracę adekwatną do posiadanego wykształcenia, kwalifikacji i uzdolnień.

Z informacji Powiatowego Urzędu Pracy we W. z dnia 23 stycznia 2013r. wynika, że do (...) w okresie ostatnich 12 miesięcy wpływały oferty pracy dla osób o kwalifikacjach zawodowych zbliżonych do R. S. (1) z wynagrodzeniem od 1600 zł brutto do 2200 zł brutto plus premie. Mając na uwadze powyższe, Sąd ustalił możliwości zarobkowe pozwanego na rzeczonym poziomie.

Bardzo istotnym jest jednak okoliczność, że pozwany ma również wysokie możliwości majątkowe. Jak zostało ustalone na podstawie dowodu z przesłuchania B. Z., wymieniony otrzymał od ojca, przed jego śmiercią, darowiznę w wysokości 100 000 zł, tytułem rekompensaty za dokonany przez jego ojca zapis na rzecz jego siostry domu położonego w miejscowości K.. Nadto pozwany, w trakcie gdy pozostawał w związku z powódką, dokonał sprzedaży należącego do niego mieszkania na terenie W.. Z uzyskanej ceny sprzedaży, kwotę 200 000 zł wymieniony przeznaczył na budowę ich wspólnego domu na M.. Następnie po rozstaniu stron, pozwany dokonał sprzedaży swojego udziału w tej nieruchomości na rzecz ciotki powódki za kwotę: „około 130 - 150 000 zł” (k. 749). Powyższe okoliczności nie pozostawiają wątpliwości, że pozwany ma znaczne możliwości majątkowe. Wymieniony nadto ma już dorosłego syna i nie ma nikogo na utrzymaniu.

Uwzględniając wszystkie przedstawione wyżej okoliczności, Sąd uznał, że skoro usprawiedliwione potrzeby małoletniej R. wynoszą około 2300 zł miesięcznie, pozwany z ustalonymi na poziomie 1600 – 2200 zł brutto miesięcznie możliwościami zarobkowymi oraz w/w możliwościami majątkowymi, może przyczynić się do kosztów utrzymania córki maksymalnie w wysokości zasądzonej kwoty 800 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa małoletniej, która jednak z racji wykształcenia, wykonywanego zawodu, doświadczenia zawodowego i faktycznie osiągniętych dochodów ma znacznie wyższe od pozwanego zarówno możliwości zarobkowe, jak i majątkowe, nawet przy uwzględnieniu okoliczności, że to wyłącznie na niej spoczywa obowiązek wychowania córki i zaspokajania jej wszelkich także pozamaterialnych potrzeb, winna w większym niżeli pozwany zakresie partycipować w kosztach jej utrzymania.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt II wyroku).

Roszczenie sformułowane w pkt II pozwu, ma swoje materialnoprawne uzasadnienie w art. 140 § 1 k.r.o., zgodnie z którym osoba, która dostarcza drugiemu środków utrzymania lub wychowania nie będąc do tego zobowiązana albo będąc zobowiązana z tego powodu, że uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej w bliższej lub tej samej kolejności byłoby dla uprawnionego niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami, może żądać zwrotu od osoby, która powinna była te świadczenia spełnić.

W zakresie przedmiotowego żądania, Sąd w pierwszej kolejności badał czy powódka ma legitymację czynną do wystąpienia z tym żądaniem. W tym zakresie Sąd wziął pod uwagę stanowisko Sądu Najwyższego wyrażonego kilkakrotnie i to zarówno pod rządem kodeksu rodzinnego z 1950 r., jak i pod rządem kodeksu rodzinnego i opiekuńczego z 1964 r. Między innymi w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, III CZP 3/75, z dnia 6 marca 1975 r. (III CZP 3/75) wpisanej do księgi zasad prawnych Sąd Najwyższy przyjął, że to z rodziców, które świadczyło alimenty na rzecz dziecka w zakresie przekraczającym jego obowiązek, nie traci roszczenia z art. 140 § 1 k.r.o. względem drugiego rodzica - tylko z tej przyczyny, że mogło we właściwym czasie bez nadmiernych trudności uzyskać dla dziecka od drugiego z rodziców świadczenia alimentacyjne.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, przyjąć należy, że skoro co najmniej od czasu rozstania stron, tj. października 2008r. do dnia wniesienia niniejszego pozwu wyłącznie B. Z. ponosiła wszelkie koszty utrzymania i wychowania R. S., a miało to miejsce w sytuacji, w której to oboje rodzice, tj. B. Z. i R. S. (1) byli zobowiązani w odpowiednim zakresie do alimentowania małoletniej (art. 133 § 1 k.r.o.), to stwierdzić należy, że powódka, świadcząc w tym okresie alimenty na rzecz córki ponad swój obowiązek, uzyskała roszczenie regresowe względem pozwanego co do kwot świadczonych na utrzymanie uprawnionej, które to kwoty przekraczały jej obowiązek alimentacyjny. Tym samym przyjąć należy, że wymieniona ma legitymację do dochodzenia roszczenia regresowego, które powstało właśnie przez sam fakt dostarczania przez nią świadczeń alimentacyjnych, które obciążały także pozwanego.

W tym zakresie powódka domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 36 000 zł, stanowiącej równowartość żądanych alimentów na rzecz małoletniej córki w kwocie po 1000 zł miesięcznie, a ograniczonych do okresu jedynie 3 lat z racji treści art. 140 § 2 k.r.o., zgodnie z którym roszczenie regresowe przedawnia się z upływem 3 lat.

Sąd przy tym, ustalił w pkt I wyroku, że pozwany z uwagi na możliwości zarobkowe i majątkowe oraz wskazane w pierwszej części rozważań niniejszego uzasadnienia okoliczności, winien ponosić koszty utrzymania córki w wymiarze nie wyższym niżeli po 800 zł miesięcznie. Zasadnym zatem – w ocenie – Sądu jest zasądzenie na rzecz B. Z. od R. S. (1) kwoty 28 800 zł (36 miesięcy x 800 zł). Pamiętać bowiem należy, że w procesie regresowym przyjmuje się w zasadzie zakres obowiązku alimentacyjnego ustalony w wydanym przeciwko zobowiązanemu tytule egzekucyjnym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w pkt III i IV wyroku.

Małoletnia powód jako uprawniona do alimentacji zwolniona była z obowiązku uiszczenia opłaty od pozwu o alimenty, dlatego też na mocy art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych brakującą opłatą (800 zł x 12 m-cy x 5% = 480 zł) należało obciążyć pozwanego. Pozwany z racji tego, że w 80 % przegrał proces co do żądania regresowego, na podstawie art. 100 k.p.c. został obciążony również obowiązkiem uiszczenia opłaty od pozwu o regres w kwocie 1440 zł (28 800 x 5 %). Łącznie zatem pozwany został zobowiązany do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwoty 1920 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu. co znalazło wyraz w pkt VI wyroku. Pozostała nieuiszczoną opłatą od powództwa regresowego w kwocie 360 zł (200 x 36 miesięcy x 5 %), a więc w zakresie w jakim powódka przegrała proces o przedmiotowe roszczenie, została obciążona B. Z. (pkt VII wyroku).

Na podstawie art. 100 k.p.c., wobec częściowego uwzględnienia powództwa, Sąd stosunkowo rozdzielił koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami. I tak powódki wniosły o zasądzenie od pozwanego alimentów bieżących w wysokości 12 000 zł na rzecz małoletniej R. oraz roszczenia regresowego na rzecz B. Z. w wysokości 36 000 zł. Ostatecznie Sąd zasądził na rzecz małoletniej powódki alimenty w wysokości po 800 zł miesięcznie oraz na rzecz powódki B. Z. świadczenie regresowe w wysokości 28 800 zł w pozostałym zakresie oddalając powództwa, co stanowi 80 % pierwotnego żądania. W tej sytuacji powódkom należał się zwrot 80 % poniesionych kosztów zastępstwa procesowego ustalonych w wymiarze 2.400 zł (§ 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.), a więc 1920 zł, co Sąd uczynił w pkt V wyroku tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu. W pkt VIII wyroku Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzone w pkt I alimenty zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.